

Monitieteisyys luo tieteenalojen torin

Monitieteisyys on informaatioteknologian tiedekunnan perusajatusta kuvaava adjektiivi. Kyselimme kolmelta tiedekunnan tutorilta heidän opiskelustaan sekä monitieteisyyden toimivuudesta käytännössä. Oman sanansa monitieteisyydestä antaa myös tiedekunnan dekaani, elektronisen liiketoiminnan professori Jukka Heikkilä. IT-tiedekunnan väriskaalan muodostaa kirjaimellisesti kaksi väriä: **tummansininen** ja **tummanpunainen**, tulevien filosofian ja kauppatieteiden maistereiden tunnusvärit.

Informaatiotiedekunnan dekaani Jukka Heikkilältä kysyttäessä tiedekuntansa monitieteisyydestä, hän selittää asian kertaamalla, mitä Agoran seinien sisällä opiskellaan. Monitieteisyys koostuu kahdesta tieteenalasta: luonnontieteellisestä, johon kuuluu tietotekniikka ja tietojen-

sittelytiede sekä kauppatieteellisestä koulutusalaista, johon kuuluu tietojärjestelmätiede. Uusimpana mukaan on tullut kognitiotiede, ja lisäksi tieteenalojen joukkoon on mahdollisesti liittymässä teknistieteellinen koulutusala.

– IT-tiedekunnassa on se idea, että nä-

mä kolme joskus tulisivat yhteen.

Heikkilä kertoo monitieteisyyden saaneen syntynsä siitä, että teknisten laitteiden valmistuksessa, käytössä ja hyödyntämisessä huomattiin tarvittavan usean eri tieteenalan osaajia, sillä kukaan ei voi olla asiantuntija kaikilla näillä aloilla.

Monitieteisyys – tieteiden liitto

Heikkilä kertoo monitieteisyyden ilmenevän hänen arkipäivässään juuri yhteistyönä.

– Näitä asioita on osattava tehdä yhdessä ja siksi meillä monitieteisyys on koko homman ydin.

Yhteistyö on tärkeää esimerkiksi projekteissa, joissa tarvitaan monenlaisia asiantuntemusta. Erilaisten ihmisten ja erilaisten tieteenalojen yhdistäminen on Heikkilän mielestä ennemminkin haasteellista kuin monimutkaista.

“Ei kansallisuudella ole oikeastaan väliä, sillä tiede on aina kansainvälistä.”

Edes kansainvälisen yhteistyön haasteet eivät Heikkilää suuremmin hätkäytä.

– Ei kansallisuudella ole oikeastaan väliä, sillä tiede on aina kansainvälistä.

Hetken kuluttua tapahtuu paluu harmaaseen todellisuuteen ja Heikkilä toteaa, että olisihan niiden ihmisten hyvä osata samaa kieltä.

Monitieteisyyden uhkakuvaksi Heikkilä nimeää yliopistomaailmalle tyypillisen tulosajattelun ja tulosvastuun.

Pelkän tuloksellisuuden ajattelu ei rohkaise poikkeamaan normaalista putkitutkinnosta lähitieteenaloille.

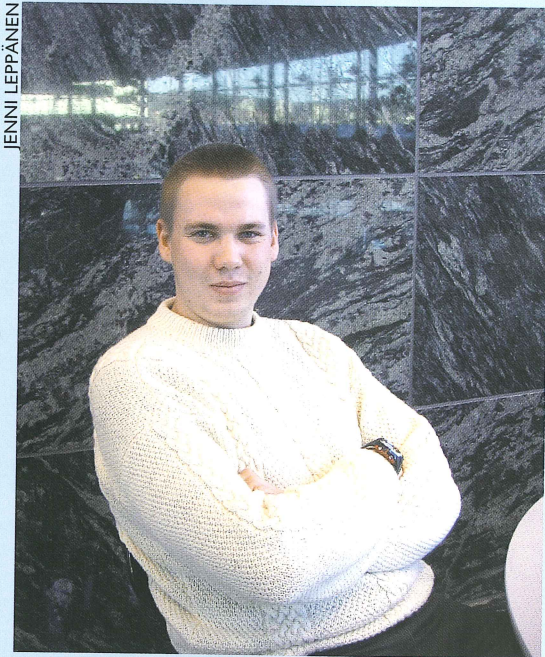
– Pitää olla hyviä ekspertejä omalla alueella, mutta pystyä myös ymmärtämään toisten lähtökohtia ja näkemyksiä.

Teksti: LEENA HELANTO,
JENNI LEPPÄNEN

Jukka Heikkilän mielestä monitieteisyydessä on kyse tieteenalojen yhdistymisestä

Kolme tulevaisuuden monitieteilijää

Tapio Honkonen

Toisen vuoden opiskelija **Tapio Honkonen** on värkännyt tietokoneilla pikkupojasta asti. Tietotekniikka on hänelle siis luonnollinen valinta, koska siinä yhdistyy hyöty ja huvi.

– Monitieteisyys voisi tarkoittaa sitä, että on valinnanvaraa, mitä opiskella. Mielenkiintoisia kursseja voi valita oman pääaineen ulkopuolelta.

Pääaineestaan hän tuumaa:

– Kiinnostavaa pääosin mutta välillä joukossa on vähän liian "perus"-kursseja.

Tapio opiskelee tietotekniikan sivuaineena matematiikkaa ja tulevaisuudessa mahdollisesti kauppatieteitä.

Jyväskylä oli Tapiolle ensisijainen valinta.
– IT-tiedekunta on uniikki Suomessa, on valinnanvaraa, mitä opiskella.

Meeri Mäntylä on monitieteisyyden suhteen samoilla linjoilla Tapiion kanssa. Hänestä monitieteisyys näkyy opiskelussa lähinnä mahdollisuutena valita erilaisia sivuaineita pääaineen tueksi.

Meeri opiskelee toista vuotta tietojärjestelmätiedettä ja valmistuu tulevaisuudessa kauppatieteiden maisteriksi.

Meerillä on koulutusohjelmaansa kuuluvan taloustieteen lisäksi toisena sivuaineena

Pekka Moisio

kognitiotiede, jota tukeakseen hän aikoo hakea käyttäjäystävällisen tietojenkäsittelyn linjalle.

Kolmanneksi sivuaineeksi hän suunnittelee yhteisöviestintää.

– Loppujen lopuksi olisi haave toimia tiedotus- ja viestintäalalla.

Tietojärjestelmätieteitä opiskeleva **Pekka Moisio** aloitti opiskelunsa vuonna 2001.

– Pääsin sisään muuntokoulutuksen kautta suoraan insinööriopintojen jälkeen tietotekniikan laitokselle.

Monitieteisyys merkitsee Pekalle muun muassa sitä, että opiskeltavia asioita voi yhdistää lähes alaan kuin alaan nyky-yhteiskunnassa.

– Halusin pohjustaa tietä uusille muuntokoulutuksen kautta tuleville opiskelijoille, joten rupesin tutoroimaan heitä.

Pekan sivuaineisiin kuuluu matematiikan lisäksi Aasian opintokokonaisuus, johon hän syventyi gradua tehdessään. Pekka on myös suorittanut Turun yliopistossa politiikan historian opintoja, jotka voisivat kiinnostaa tulevaisuudessakin.

Tiedekunta herättää Pekassa positiivisia ajatuksia:

– Tosin tiedottamista tiedekunnan sisällä voitaisiin tehostaa.

Toivottavasti tiedotus on nyt parantumassa, kun tiedekunnassa ovat vuonna 2004 aloittaneet työnsä uusi opintoasiainpäällikkö sekä tiedottaja.

Teksti: LEENA HELANTO,
JENNI LEPPÄNEN

Meeri Mäntylä